

ULKOMAANJAKSON RAPORTTI

Saksa, Aachen 25.3.-17.5.2013

Aivan aluksi haluaisin esitellä itseni. Olen Laura Sivonen ja opiskelen laboratorioalan perustutkintoa, jolloin ammattinimikkeekseni tulee laborantti. Olen töissä Saksassa, Aachenissa yliopiston vesilaboratoriossa. Yliopiston nimi on RWTH (<http://www.rwth-aachen.de/>) ja yksikkönä Institut für Siedlungswasserwirtschaft (ISA). Postitusosoitteena Krefelder Str. 299, 52070 Aachen ja laboratorion nettisivu on http://www.isa.rwth-aachen.de/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=13&Itemid=792&lang=de. Oleskeluaikani on 23.5-19.5.2013, jolloin ehdin olemaan töissä 8 viikkoa.

Työpaikkana laboratorio on ihana, ihmiset ovat avuliaita ja ystävällisiä ja ymmärtävät, etten aina ymmärrä tai pysty tekemään kaikkea. Laboratorio ei ole viimeisintä huutoa (kuten yliopiston laboratorioilla yleensä on), mutta se ei ole haitannut. Vanhoilla koneilla oppii kikkansa, joita pystyy hyvin soveltamaan uusiinkin, jos tulee tarvetta. Työtehtäviini työpaikalla kuuluu lähinnä avustaminen ja oppiminen, sillä työskentelysuunnitelmani mukaan työpisteeni vaihtuu joka toinen viikko, ja tässä ajassa ei täydellistä kontrollia työtehtäviin ehdi syntyä. Pehdytys siis sisältyy tähän oppimiseen. Pehdytykseen kuului myös paljon turvallisuusasiakirjojen kirjoittamista, sekä nopea ensiavun kertaus. Työtehtäväni eivät täysin vastanneet ennako-odotuksiani, sillä odotin, että minut pehdytetään yhteen työpisteeseen täysin ja teen niitä töitä koko 8 viikkoa. Luulen, että tämä on kuitenkin parempi näin. Opin enemmän uutta.

Työpaikalla suuria kulttuurieroja ei loppujen lopuksi ollut, löysin jopa paljon samankaltaisia persoonallisuuksia, kuin edellisissä työpaikoissani on ollut. Työkielenä käytimme pääasiassa englantia, mutta myös jonkin verran saksaa. Kommunikointi oli ajoittain kitkatonta, ajoittain hankalaa, mutta tilanteista selvittiin, joko toisen avustuksella, kääntäjällä tai kädestä pitäen näyttämällä. Eroina pidin esimiesten ja muiden vanhempien/korkea-arvoisempien kutsunna. Heitä ei missään nimessä pidä kutsua etunimellä vaan arvo- ja sukunimellä. Työajat, tauot ja työskentelyn organisointi toimi samalla tavalla kuin missä tahansa muussakin laboratoriossa. Saksan kulttuuriin pääsin (mielestäni) helposti käsiksi, täytyy vaan aina muistaa aluksi esitellä itsensä reippaasti,

kätellä ja kutsua tavattavaa sukunimellä, ellei sinunkauppoja ole jo tehty. Tuttavia voi tavatessaan halata ja vaihtaa jopa poskisuudelmat.

Asuntojärjestelyissä minua autettiin. Maksaminen kävi lopulta kitkattomasti, kun sai lopulta selville mitkä numerot tarkoittavat mitäkin. Hinta olisi voinut ollut ehkä alhaisempi, jos olisi jaksanut etsiä toista asuntoa. Toisaalta sijaintiinsa nähden asuntoni hinta ei ollut niinkään huono (n. 740€/2kk). Asuntoni näet sijaitsi aivan vastapäätä päärautatieasemaa, mistä kulki junien lisäksi myös bussit kaikkialle. Varustelutaso asunnossa ei ollut kummoinen, kaikki tarpeellinen kyllä löytyi, astiat, pyyhe, lakanat. Keittiö oli yhteinen kaikille (solu tyyppinen asumismuoto), josta kyllä tietää, ettei kaikki osaa pita huolta omista tiskeistään. Julkinen liikenne toimi mielestäni hyvin, kaikki olivat aina aikatauluissa ja hinnat olivat pilkkahintoja Suomen hintoihin verrattuna. Myöskään taksit eivät olleet juurikaan minkään hintaisia. Junilla oli kätevää kulkea rajojen yli esimerkiksi Belgiaan ja Hollantiin. Työmatkoihini käytin polkupyörää, jolla oli alun totuttelun jälkeen helppo kulkea, liikenteen suunnittelussa oli selvästi ajateltu myös kevyttä liikennettä, sekä autoilijat väistävät aina.

Vapaa-aikani meni pääasiassa pääsykokeisiin lukiessa, mutta myös kaupunkia kierrellessä. Kaupungissa on paljon nähtävää, ja jos tuntui että kaikki on nähty, niin oli helppo kulkea muualle. Kävimme esimerkiksi huonekavereitteni kanssa Amsterdamissa ja Antwerpenissa viikonloppu reissuilla. Myös ulkona syöminen oli halpaa, etenkin jos tiesi minne mennä. Minulle ei järjestetty erityistä ohjelmaa, mutta sain kalenterin, joka sisälsi kaikki menopaikat, tärkeimmät kadut ja nähtävyydet, ym oleellista, josta on ollut apua. Työkaverini olivat pääasiassa hieman varttuneempaa sukupolvea (yhtä lukuunottamatta), joten heihin en ollut yhteydessä, muutenkuin töissä kahvipöydässä ollessamme. Tämän yhden kanssa kävimme kiertelemässä kaupunkia ja hän näytti minulle kivoja paikkoja, sekä tutustutti hieman paikalliseen kulttuuriin.

Mielikuvat kohdemaastani, eli Saksasta, eivät muuttuneet. Ihmiset olivat keski-Euroopan tapaan ystävällisiä, he ovat asiallisia, sekä jämptejä. He kunnioittavat myös muodollisuuksia.

Omasta kulttuurista opin suomalaisten hiljaisuuden ja eristäytyneisyyden. Myös työkulttuurin eroavaisuudet tulivat esille, Suomessa esimies on enemmänkin työkaveri.

Saksassa esimiehen ja työläisen välillä on selvä raja. Ammattiin liittyen en huomannut eroavaisuutta muussa kuin taukoajoissa. Suomessa suositaan kolmea taukoa, aamukahvitauko (15-30min), lounas (45 min) ja päiväkahvitauko (15-30min). Saksassa tauotus jaettiin kahteen tunnin mittaiseen taukoon, aamupalatauko (1h) ja lounas/päiväruokatauko (1h).

Annan hyvät suositukset tälle kohdemaalle ja etenkin kaupungille. Siellä on tekemistä nuorille. Myös jos on aikaa ja rahaa niin matkustaminen muihin maihin käy kätevästi junalla. Lähtövalmisteluiksi suosittelen hieman tutustumista paikalliseen kulttuuriin, tekemisiin, sijaintiin, kieleen, sekä liikkumiseen.

Toivottavasti joku päivä pääsen takaisin jatko-opinnoissa tai vapaa-ajalla!
Lopuksi hieman kuvia joka paikasta.

